

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: **V.e.Ž.B., a.s.**, IČ: ■■■, se sídlem ■■■, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2015, č. j. KULK 12678/2015,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 2. 2015, č. j. KULK 12678/2015, a rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne 24. 2. 2014, č. j. 74174/2013, se pro vady řízení zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 000 Kč, do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo „vodoprávní úřad“) ze dne 24. 2. 2014, č. j. 74174/2013. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni dle § 125d odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), uložena pokuta ve výši 40 000 Kč za správní delikt neudržování vodního díla v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, kterého se měla dopustit tím, že nespravovala vodní dílo v souladu s platným manipulačním řádem. Současně jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobkyně nejprve uvedla, že dle Městského úřadu Železný Brod, který řízení

o správním deliktu zahájil, se žalobkyně měla deliktu dopustit tím, že na malé vodní elektrárně Železný Brod, tabulový jez v ř. km. 97,480 při povodni způsobené chodem ledů dne 25. 2. 2012 na pokyn povodňové komise nevyhradila stavidla tabulového jezu, která byla v tuto dobu zamrzlá, a v důsledku toho došlo k ohrožení osob a majetku, neboť o nevyhrazený tabulový jez se zastavil ledochod a následovala rychlá povodeň dosahující lokálně III. stupně povodňové aktivity. Tím mělo dojít ze strany žalobkyně k porušení § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, tj. povinnosti udržovat vodní dílo - tabulový jez v řádném stavu. Magistrátem města Jablonec nad Nisou, který byl projednáním věci následně pověřen, byla však žalobkyně uznána vinnou z porušení povinnosti udržovat vodní dílo v řádném stavu dle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, kterého se měla dopustit tím, že nespravovala vodní dílo v souladu s manipulačním řádem. Žalobkyně namítala, že nejasné vymezení deliktu jí značně ztěžovalo obranu v řízení. Dle žalobkyně není vůbec zřejmé, jakým konkrétním jednáním měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 125d odst. 1 písm. a) vodního zákona, ani zda se spravováním vodního díla myslí jeho údržba, či manipulace na něm. Skutkovou větu prvostupňového rozhodnutí označila za vágní, neboť z ní není patrné, v čem spočívalo zanedbání povinnosti při údržbě vodního díla, ani o jaké vodní dílo se mělo jednat. V popsanych skutečnostech spatřovala porušení svého práva na spravedlivý proces. V další části žaloby žalobkyně konstatovala, že jez je technicky dokonale funkčním zařízením, jehož údržbě a manipulaci na něm věnuje obsluha elektrárny odpovídající pozornost. Vlivem zcela specifického vývoje tání ledu a jeho pohybu po řece však došlo dne 25. 2. 2012 u tohoto vodního díla k mimořádné situaci. Přestože pracovníci žalobkyně sledovali situaci a snažili se udržet stavidla jezu v provozu, v časných hodinách uvedeného dne se jim stavidla jevila jako nefunkční v důsledku zamrznutí. Pracovníci žalobkyně byli přesvědčeni, že uposlechnutím pokynu člena povodňové komise by došlo jen k poškození elektromotory ovládaného zdvihového zařízení stavidel. Místo toho později uvolnili řetězy poutající stavidlová tělesa a umožnili tak ledu další pohyb po proudu řeky, čímž minimalizovali hrozící škody, jak potvrdil v písemném stanovisku i soudní znalec doc. Ing. Ladislav Satrapa, CSc. Žalobkyně zdůraznila, že nemůže být shledána vinou ze spáchání deliktu spočívajícího v nevyhrazení jezových stavidel, protože ta byla nefunkční, a neprovinila se ani zanedbáním údržby jezu, neboť pro udržení jeho funkčnosti učinila vše, co po ní bylo možné požadovat. Dále namítala, že odpovědnost za předmětný delikt již zanikla, neboť řízení o deliktu ze dne 25. 2. 2012 nebylo účinně zahájeno. Úkony směřující k zahájení řízení provedené později z řízení vyloučenými úředníky Městského úřadu v Železném Brodě nebyly dle názoru žalobkyně úkony neodkladnými ve smyslu § 14 odst. 3 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Neúčinnost úkonů směřujících k zahájení řízení ze strany Magistrátu města Jablonec nad Nisou pak žalobkyně spatřovala v neurčitém skutkovém vymezení deliktu. Ze všech výše uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně upuštění od uložení pokuty, či její snížení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vysvětlil, že správou vodního díla se rozumí veškeré povinnosti vlastníků vodních děl uvedené v § 59 odst. 1 vodního zákona. Jak údržba, tak manipulace na vodním díle dle žalovaného pod tento pojem spadají. Žalovaný zdůraznil, že se žalobkyně v podstatě sama ke spáchání deliktu spočívajícího v nevyhrazení jezových stavidel přiznala, když konstatovala nefunkčnost těchto zařízení právě v den pohybu ledu po řece Jizeře. Dle žalovaného je tak zřejmé, že žalobkyně zimní údržbu neprováděla dle

schváleného manipulačního řádu.

Ze správního spisu, který si soud od žalovaného vyžádal, vyplývají následující pro věc rozhodné skutečnosti:

Písemností ze dne 8. 8. 2012 bylo Městským úřadem Železný Brod s žalobkyní zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle § 125d odst. 1 písm. a) vodního zákona. Žalobkyně se měla deliktu dopustit tím, že na malé vodní elektrárně Železný Brod, tabulový jez v ř. km. 97,480 při povodni způsobené chodem ledů dne 25. 2. 2012 na pokyn povodňové komise nevyhradila stavidla tabulového jezu, která byla v tuto dobu zamrzlá, a v důsledku toho došlo k ohrožení osob a majetku, neboť o nevyhrazený tabulový jez se zastavil ledochod a následovala rychlá povodeň dosahující lokálně III. stupně povodňové aktivity. Tím mělo dojít ze strany žalobkyně k porušení § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, tj. povinnosti udržovat vodní dílo - tabulový jez v řádném stavu.

Žalobkyně v průběhu správního řízení úspěšně vznesla námitku podjatosti úředníků Městského úřadu v Železném Brodě. Vedením správního řízení byl proto následně pověřen Magistrát města Jablonec nad Nisou. Ten písemností ze dne 21. 1. 2013 (vypravenou dne 17. 7. 2013) žalobkyni oznámil pokračování správního řízení ve věci uložení finanční sankce za správní delikt dle § 125d odst. 1 písm. a) vodního zákona, konkrétně za porušení povinnosti vlastníka a provozovatele vodního díla, kterého se měla dopustit neudržováním vodního díla v řádném stavu.

Rozhodnutím ze dne 24. 2. 2014, č. j. 74174/2013, uložil vodoprávní úřad žalobkyni pokutu ve výši 40 000 Kč za porušení povinnosti vlastníka a provozovatele vodního díla spočívající v neudržování vodního díla v řádném stavu dle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, kterého se měla dopustit tím, že nespravovala vodní dílo v souladu s platným manipulačním řádem. V odůvodnění svého rozhodnutí vodoprávní úřad uvedl, že žalobkyně zanedbala běžnou údržbu na jezovém tělese, konkrétně na stavidlech a na manipulaci s nimi. Stavidla se stala neovladatelná, přimrzla, a při havarijní události, která nastala v noci na 25. 2. 2012, nebylo tudíž možné regulovat průtoky a výšku hladiny v toku. Vodoprávní úřad citoval bod C.7 manipulačního řádu, kde je uvedeno: „V zimním období je nutné udržovat v provozuschopném stavu všechny uzávěry na jezu a na náhonu častějším čištěním, osekáváním námrazy a mazáním (odst. 1). Při chodu volně plujícího ledu menší intenzity lze (k uvolnění nadjezí) mimořádně provádět manipulaci při krátkodobém odstavení hydroenergetického zdroje (odst. 2).“ Z tohoto ustanovení je dle vodoprávního úřadu zřejmé, že žalobkyně měla a mohla s jezovým tělesem manipulovat. Tím že nebylo řádně a včas manipulováno na jezovém tělese tak, aby byl přednostně umožněn volný průchod ledochodů městem, ohrozila stavba dle vodoprávního úřadu zdraví a životy osob nebo zvířat. K výši pokuty správní orgán prvního stupně uvedl, že byla stanovena při spodní hranici rozmezí pro uložení finanční sankce. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. V odvolání mimo jiné namítala, že výrok prvostupňového rozhodnutí nepovažuje za dostatečně určitý a ani z odůvodnění předmětného rozhodnutí jí není zřejmé, zda je jí vodoprávním úřadem vytýkáno, že neudržovala v provozuschopném stavu všechny uzávěry na jezu, nebo to, že neprováděla v souvislosti s ledochodem manipulaci ne jezu (nevyhradila stavidla).

Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítnul a rozhodnutí

správního orgánu prvního stupně potvrdil. Uvedl, že pověřený vodoprávní úřad vedl řízení pro týž skutek jako podjatý vodoprávní úřad předtím, a sice pro správní delikt dle § 125d odst. 1 písm. a) vodního zákona, konkrétně neudržování vodního díla v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, jehož se žalobkyně dopustila tím, že nespravovala vodní dílo v souladu s manipulačním řádem. Skutkový stav považoval ve vztahu k naplnění uvedené skutkové podstaty správního deliktu za dostatečně zjištěný. Ocitoval podstatné části z oznámení o zahájení řízení vydaného podjatým vodoprávním úřadem a z oznámení o pokračování v řízení vydaného pověřeným vodoprávním úřadem a uzavřel, že skutek, kvůli němuž bylo správní řízení zahájeno, i jeho právní posouzení jsou shodné. K vytýkaným věcným vadám napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobkyně v časných hodinách dne 25. 2. 2012 nevyvíjela značné úsilí k dodržení svých povinností stanovených manipulačním řádem v souvislosti s udržováním vodního díla v řádném stavu, a odkazoval při tom na deník místní povodňové komise. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně porušila povinnost stanovenou v odst. 1 bodu C. 7 manipulačního řádu, což dle žalovaného dokládají svědecké výpovědi, zápisy z jednání, protokoly a provedená fotodokumentace, včetně videomateriálu a fotodokumentace vypracované soudním znalcem Ladislavem Satrapou, CSc. Žalovaný dále konstatoval, že ze strany žalobkyně nebyly splněny i další povinnosti vyplývající pro ni z manipulačního řádu, např. „Ostatní mimořádné manipulace se na tomto vodním díle provádějí podle zvláštních pokynů pověřených pracovníků krizového řízení a povodňové komise“. Zdůraznil při tom, že oprávnění k manipulaci za mimořádných situací, má podle bodu D.5 manipulačního řádu samotná obsluha vodního díla. Fakt, že obsluha vodního díla tvrdila, že nemá ke zvednutí stavidel oprávnění, vyvolává dle žalovaného pochybnosti, zda byla s manipulačním řádem pro danou vodní elektrárnu dostatečně seznámena. Žalovaný nevyhověl návrhu žalobkyně na upuštění od uložení pokuty, neboť dospěl k závěru, že pokuta uložená vodoprávním úřadem byla již tak velmi nízká.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jeho vydání předcházející, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud nejprve předesílá, že ve správním trestání je kladen velký důraz na přesnost výroku a tedy i na vymezení sankcionovaného deliktu. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 7. 4. 2006, č. j. 6 As 23/2005 - 66 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), vyslovil: „*Principy právní jistoty pak vyžadují, aby ten, komu je ukládán trest, neměl naprosto žádnou pochybnost o tom, jakými jednáními naplnil skutkovou podstatu deliktu, o jaký delikt se jedná a na základě jakých pravidel je mu ukládána sankce.*“

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, dále uvedl: „*Vymezení předmětu řízení ve výroku rozhodnutí o správním deliktu proto vždy musí spočívat ve specifikaci deliktu tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. Tento závěr je přitom dovoditelný přímo z ustanovení § 47 odst. 2 starého správního řádu, neboť věci, o níž je rozhodováno, je v daném případě jiný správní delikt a vymezení věci musí odpovídat jejímu charakteru. V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních*

deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt poškozen - to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Taková míra podrobnosti je jistě nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. ... Ze všech výše uvedených důvodů je třeba odmítnout úvahu, že postačí, jsou-li tyto náležitosti uvedeny v odůvodnění rozhodnutí.“

Tyto závěry samozřejmě dopadají i na posuzovaný případ. V dané věci proto soud musí přisvědčit žalobkyni, že vymezení sankcionovaného jednání ve výroku prvostupňového rozhodnutí je zcela nedostatečné. Vodoprávní úřad totiž ve výroku svého rozhodnutí pouze uvedl, že žalobkyně je sankcionována za porušení povinnosti vlastníka a provozovatele vodního díla spočívající v neudržování vodního díla v řádném stavu dle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona, kterého se dopustila tím, že nespravovala vodní dílo v souladu s platným manipulačním řádem. Jaké konkrétní porušení manipulačního řádu se žalobkyně měla dopustit, již uvedeno není. Jak výslovně konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve shora citovaném usnesení, nestačí, pokud jsou tyto náležitosti uvedeny v odůvodnění rozhodnutí. V projednávaném případě navíc jasnou odpověď nedává ani odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které sice odkazuje na bod C. 7 manipulačního řádu, zda je však v jednání žalobkyně spatřováno porušení povinnosti stanovené v odstavci 1 či 2 tohoto ustanovení, již ale jednoznačně uvedeno není. Až z odůvodnění napadeného rozhodnutí se tak žalobkyně dozvídá, že primárně měla porušit odst. 1 bodu C. 7 manipulačního řádu, i když porušena byla dle žalovaného i další ustanovení manipulačního řádu.

Prvostupňový orgán tak sice zahrnul do výroku všechny skladebné součásti výslovně požadované správním řádem a uvedl také zákonné ustanovení, na jehož základě pokutu uložil. Nezahrnul ovšem do výroku rozhodnutí vymezení skutku samotného. Toto pochybení tak založilo porušení ustanovení o řízení, a to již proto, že při takovéto neúplnosti výroku hrozí záměna sankcionovaného skutku s jiným.

Dle již zmíněného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, „zjistí-li soud k námitce účastníka řízení existenci vady řádné identifikace skutku v rozhodnutí o jiném správním deliktu, správní rozhodnutí z tohoto důvodu zruší.“ Soud proto žalobě vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení postupem dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s., v němž bude žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud zrušil dle § 78 odst. 3 s. ř. s. i rozhodnutí vodoprávního úřadu, které napadenému rozhodnutím předcházelo, protože vada řádné identifikace skutku se týkala již tohoto prvostupňového rozhodnutí, které žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil. Úkolem správních orgánů v dalším řízení bude tuto vadu napravit.

Žalobkyně nemá pravdu, když tvrdí, že řízení o jiném správním deliktu nebylo účinně zahájeno. Nelze zpochybňovat zahájení řízení Městským úřadem Železný Brod, i když oprávněné úřední osoby byly následně k námitce žalobkyně z projednávání a rozhodování věci vyloučeny. Námitku podjatosti lze z logiky věci uplatnit pouze v řádně zahájeném řízení.

Tím, že bylo později vysloveno, že úředníci Městského úřadu Železný Brod jsou z projednávání a rozhodování dané věci vyloučeni, byl dostatečně respektován obecný zájem na tom, aby řízení probíhalo objektivně a nestranně.

Pro úplnost soud dodává, že správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.

Soud zrušil napadené rozhodnutí bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Ty byly v jejím případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč dle příslušné položky Sazebníku soudních poplatků. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit v soudem stanovené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 17. června 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu